

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő napoként 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatkak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, felévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-aj fizetendő.

Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapesténé Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (János), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein s Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube G. L. és társa hírdetési irodájában.

Tisza Kálmán.

(+) Az alkotmányos korszak legnagyobb minisztere, az élő nemzedék magyar államférfiainak legkiválóbbja, miután néhány nap hiány tizenöt évig dicsteljesen töltötte be kormányelnöki tisztét, fényes állásától önkényt megvált. Tisza Kálmán megszünt miniszter lenni s ma már csak egyszerű képviselő, közember a hadseregben, melynek eddig vezére volt. Mig mindenható miniszter volt, inkább ellenfeleivel foglalkoztunk, mint vele; mert a hatalmast dicsérni könnyű dolog ugyan, de hogy a dicséret, az elismerés adója őszinte, azt kevesen hiszik, s a dicsért maga talán legkevesebb; ma, hogy Tisza Kálmán nem miniszter többé, de még csak pártvezér sem, csak egyszerű képviselő, ma szabad nézetünket, habár csak dicséretet s dicsőítést tartalmazna is, elmondanunk.

Nem tartjuk magunkat hivatottaknak arra, hogy Tisza Kálmán egész államférfiúi működéséről képet adjunk, e feladat megoldására tollunk gyöngye. Hazánk jelenkori történelmének jövőd megírója, a történelem maga fogja majd egykor az államférfi alkotását méltatni, ki az 1867-ben diadalmaskodott eszméket gyakorlatilag megvalósította, ki Magyarországnak magyar nemzeti állammá való alakulását tényre tette, ki drága hazánkat nemcsak az Osztrák-Magyar monarchiában, de egész Európában ponderáló hatalommá emelte. A kortársak kormányelnöki működése megítélésével két ellentétes táborra oszlottak, s míg a törvényhozó testület többsége s vele a nemzet legnagyobb része — mely tény az ellenzék hasztalan akarja tagadni — hálás elismeréssel adózott neki fent érintett nagy érdemeiért, addig a képviselők egy töredéke vádakkal illette, gyalázta és piszkolta, mint eddig magyar államférfit senki és soha.

Az illetékes bíró csak az utókor lesz, de szent meggyőződésünk, hogy ez igaz bíró velünk lesz egy nézetben s hazánk történelmének Klioja arany betűkkel vési Tisza Kálmán nevét hazánk történelmének azon fényes lapjára, melyre a hon önállósága, szabadsága, erkölcsi és anyagi újból való felvirágzásának története

lesz a késő utódok emlékeztetőre följegyezve. De ezzel nem mondjuk, hogy Tisza Kálmán hiba nélkül volt; ember volt s mint ilyen hibázhatott, bizonyára ismételt hibázott is. Ha azonban ítéletet mondunk fölötte, ha azt akarjuk, hogy ez ítéletünk a valóságnak megfelelő, hogy igazságos legyen, úgy reá vonatkozó véleményünket nem szabad egyes, működésének összességéből kiragadott tényekre alapítanunk, de néznünk kell az egész embert, s alkotásainak összességét; így alkothatunk csak róla tárgyilagos ítéletet, s ily elvek alapján ítélő bíró szeme előtt Tisza Kálmán egy nemzeti heros alakjában kell, hogy feltűnjék.

De mi nem Tisza Kálmán erényeiről, érdemeiről, de bűneiről akarunk ma szólni, azon bűneiről, melyek miatt a tisztelt ellenzék dicső férfiai üldözték, gyalázták! Igaz, nem sok bűnét róvták fel, s ez megkönnyíti feladatunkat; legalább nem sok volt olyan, melynek concret alakot tudtak adni, mely mellett érveket tudtak felhozni.

Fő bűne, hogy elveihez hűtlen lett, nézetét sok dologban idővel megváltoztatta, hogy opportunistá volt és mindenkor alkalmazkodott a concret viszonyokhoz.

Am nem tagadjuk, s azt hisszük, Tisza Kálmán maga sem tagadhatja s nem is akarhatja tagadni, hogy e vád alappal bír; de épen e tény igazolja, hogy Tisza egész ember, a tapasztalatokból tanulni tudó ember, hogy államférfi.

A politika nem dogmatika s a dogmatikus nem lehet politikus, nem lehet államférfi. A politikusnak, mint minden okos embernek, holtáig kell tanulnia; minden új ismeret látókörünket bővíti, véleményünket a dolgok lényegéről módosítja; ki egy mult kornak elavult eszméinél megállapodott s a dogmatikus akaratosságával megáll rég elavult s időszerűtlenné vált eszméinek vakbuzgó imádásánál, az politikus soha sem lehet.

Hazánk viszonyai husz, de még az utolsó tíz év folyamán is oly óriási átalakuláson mentek keresztül, a társadalmi viszonyok, a nemzet törekvései és céljai oly alaposan változtak meg, hogy igen sok dolog, mit akkor szükségesnek s célszerűnek tartottak, mit akkor

elérni s megvalósítani törekedtünk, ma lejárt és elkopott s ezzel szemben fáradozunk ma talán oly kérdés, oly eszme megvalósításán, mely fölött akkor mosolyogtunk, melytől tüntetőleg elfordultunk!

Az államférfi nem állhat meg a multnak egy pontjánál, élnie kell korával, alkalmazkodnia kell a mai nap eszméihez, sőt a holnapot is már sejtenie kell, s ahhoz való módosulását előkészítenie; csak ha ezt tudja, ha erre képes, maradhat vezére nemzetének évek hosszú során át.

Am nézzük korunk — ki vonná kétségbe — legnagyobb államférfiát: a német birodalom vaskancellárját, s ki merné őt elvhlitlenséggel vádolni, őt, ki elveit mégis annyiszor megváltoztatta!

A politikusnak, az államférfinak csak egy elve lehet állandó, s ez: „a haza érdekét szolgálni”; ez elvet Tisza Kálmán híven szolgálta politikai nagy pályáján s fegyvere mindig egy maradt: a liberalismus!

Dogmatikus csak az emigranspolitikus lehet, ki teoriákban s nem a valóságban él. Am csodáljuk, ha tetszik, dicsőítsük annak képviselőit, de ki hazáját szereti, az imádkozék, hogy ne dogmatikusok, de élők határozzanak sorsa fölött.

Tisza Kálmán második nagyobb bűne, a kormányelnökséghez való szívós ragaszkodása.

Ez is igaz! Tisza Kálmán nem azért lett miniszter, hogy e címet csak viselte legyen s ennyi dicsőségtől kielégítve térjen aztán vissza Gesztre pihenni. Midőn népszerű ellenzéki pártvezéri tisztét a sokkal kevésbé hálás miniszteri tiszttel felcserélte, tette ezt, mert eszmék lebegtek előtte, melyek megvalósítását hazája érdekében kívánatosnak tartotta.

Nagy dolgok megvalósítására idő kell, ő tudta a hatalmat kezében tartani mindaddig, míg a nemzetnek, a korának adott ígétét beváltotta. Csak ne feledjük el, mily zilált, mondhatnók kétségbeeső viszonyok között vette át 15 évvel ezelőtt a kormányt, s hasonlitsuk azt össze a mai helyzettel. Ki ez óriási haladást nem látja avagy tagadja, az vagy nem lát vagy szándékosan hazudik. Avagy eleendő alapja tán az ezzel ellenkező vélemény-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A zernesti Cellulosegyár megnyitásához.

(—) Hol 200 évvel ezelőtt (1690. aug. 21-én) a hős Thököly Imre diadalmas csatát vívott a Heister által vezérelt császári seregek ellen, hol az utolsó erdélyi fejedelem nagy cancellárja, Teleki Mihály, a harcmezőn elvérzett, ott ma, hazai történelmünk új korszaka születésnapjának 42-ik évfordulóján diadalünnepeket ül, nem ugyan a nemzeti kegyelet, de hazánknak az új korszakkal felvirágzó ipara. A zernesti harcmezőn-épült Cellulose gyárt ma adják át rendeltetésének. Időszerűnek tartjuk olvasóinkat ez alkalomból a cellulose-gyártás jelentőségével, annak nemzetgazdasági szerepével röviden bár megismertetni.

A papir-iparnak óriási fejlődése magával hozta, hogy a régebben nyersanyagul szolgált rongyok, melyek alkalmazása s beszerzése különben is nagy nehézséggel járt, nem voltak képesek a nyersanyag-szükségletet fedezni, s azt pótolni kellett más olcsóbb, habár kevésbé jó anyaggal. Közelítő becslés szerint földünk kerektségén ma 4000 papirgyár évenként körülbelül husz millió métermázsa papirost gyárt. A lakosság műveltségének emelkedésével a papirfogyasztás is folyton emelkedik s ez által a papirgyártás egy alkalmas nyersanyagának szükséglete.

Kendert, szalmát, juttát kisértettek meg e célra használni, de mindezen anyagok nem találtattak elég alkalmasoknak, első sorban pedig nem elég olcsóknak arra, hogy a szükségletet célszerűen fedezzék.

Ez vezetett a fának alkalmazására a papirgyártásnál. A fát mechanikus uton porrá őrölték s e falisztet alkalmazták pótlékkul a papirgyártásnál, s tényleg a gyárak, melyek e falisztet gyártották, óriási számra növekedtek.

De e pótlagnak nagyon sok fogyatkozása van, miután az őrlésnél a farostok, melyek épen hivatva a papirosnak szilárdságot adni, természetszerűleg darabokra tépetnek, a faanyagból gyártott papiros törekeny volt s e mellett a fény behatása alatt teljesen megváltoztatta színét, megsárgult és elbarnult.

Régóta arra irányult tehát a törekvés, oly nyersanyagot készíteni a fából, melyből a tulajdonképeni sejtanyagot (cellulose) burkoló gyantás részec, melyek az elsárgulást okozzák, vegyi uton eltávolításának, s e mellett a fából a sejtanyagot nem liszt-nemű állapotban, de hosszú rostokban — mi által a gyártott papir szilárdsága is biztosittatik — előállítani.

Hosszu évek fáradozásának nagy időbeli s pénzáldozatok árán sikerült e feladat megoldása: az ugy-

nevezett sulfit-cellulose, azon termék, melyet zernesti gyárunk néhány nap óta tényleg gyárt, egy finom, szilárd, hosszú rostú, a kender-rostokkal majdnem egyenértékű anyag, mely többé nem fogyatékos pótléka a rongyoknak, de egy kitűnő nyersanyag, melyből magából s közvetlenül a legjobb minőségű papiros gyártható.

A gyártáshoz szükséges anyagok fenyőfa (luczfenyő vagy jegenye), kén vagy kénegek és mész, mind oly anyagok, melyeknek hazánk bőviben van.

Kiváló jelentőséggel bír ez új ipar ott, hol a fa különben csak nehezen értékesíthető, a mi hazánk nagy részére nézve, vidékünkre pedig egész kiválóan szól.

Hazánk erdőbirtokosai a fenyőfa köbméterjét legfeljebb 1 forinttal, de sok helyütt alig 30—40 krajczárral tudják értékesíteni, holott a sulfit-cellulosegyár felállításával a köbméter 4 frttal értékesíthető, mi mellett az iparvállalat maga még tetemes haszonnal dolgozhatik.

Nagy előnye az is, hogy a fenyőfának minden része feldolgozható, s egyre megy, télen vagy nyáron vágatott-e a fa, végül hogy miután a gyár csak kis darabokban szükségli a fát, oly erdők is jutányosan értékesíthetők, a melyekből nagyobb daraboknak például épületfának szállítása teljesen lehetetlen.

nyűek ítéletének, hogy emberek vagyunk, kik ha magunkról van szó, bűneinket feledjük és másoknak erényeir, ámde óriási nagyságig növeljük a magunk érdemeit s embertársaink hibáit. Hogy Tisza 15 évig tudott miniszter maradni, hogy e terhes állásban kitartott ennyi időn át: az nagy államférgui s honfiúi érdemeinek egyik legnagyobbja.

Im ezek Tiszának az ellenzék által hangoztatott bűnei!

Hátha még erényeiről, érdemeiről is szólnánk! S ez ember elüldözését róvja fel érdemül egy Károlyi, Apponyi, Polónyi! De ne tovább, nem Csásárt dicsérni, nem Brutust vádolni fogtam tollat, mert Brutus becsületes ember volt, — csak együgyű.

A becsületes munkát megilleti a pihenés, s bár szívünk fáj, midőn hazánk nagy fiát fáradtan látjuk lépni a magas polcra, melyet nálánál jobb ember egyhamar nem fog betölteni, mégis jogosultnak kell elismernünk, pihenés utáni vágyát.

Cincinnatus letette a dictatori pálczát, visszatért as eke szarvához; de Róma tudta, hogy van még Cincinnatusa, ki ismét az ügyek élére áll, ha szükség lesz reá.

Tartsa meg az ég soká hazánknak is Cincinatusát és „Éljen Tisza Kálmán.”

A mint az „O. Ért.”-ben olvassuk, Tibád Antal belügyminiszteriumi államtitkár gróf Teleki Géza belügyminiszternek ezen állásáról való lemondását a napokban bejelentette.

Az erdélyrészi királyi tábla ügye.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, márcz. 12.

Attól a nevezetes naptól kezdve, melyen Szilágyi Dezső igazságügyminiszter a parlamentben kifejtett programbeszédében kilátásba helyezte az igazságszolgáltatás reformját és ez ujtás egyik főténye gyanánt a Táblák decentralisatióját jelölte ki, verseny indult meg az ország nagyobb városai közt a végből, hogy a tervezett 10 Tábla egyike a saját területükre helyeztessék el.

Az erdélyi részek e tekintetben sajátságos helyzetben vannak. Ugyanis a contemplált reform részletei eddig még nem jutottak annyira napvilágra, hogy mi erdély részek legalább annyit tudnánk, hogy két avagy egy királyi Tábla fog megyéinkben felállíttatni.

A jelenlegi erdélyi Tábla tudvalevőleg Maros-Vásárhelyt van. Abban az esetben, ha két Tábla állíttatnék az erdélyi részekben, akkor az egyik Tábla

Végül a cellulose-gyártás jövedelmezőségére vonatkozólag akarunk még egy a „Pester Lloyd” közgazdasági rovatában közölt számadás alapján néhány adatot közölni.

Egy naponta 5000 kilogramm cellulose-t termelő gyár berendezése és munkáltatása kereken egy negyed millió tökézt igényel, s ez a cellulose métermázsáját, (a fa árát köbméterenként 4 forinttal véve fel) körülbelül 11 frt 50 krajczárjával állíthatja elő.

Miután a métermázsá piaci ára 15 és 16 frt között ingadozik, métermázsánként 4 frtot nyerhet, 15000 métermázsá évi termelés mellett 60,000 frt tiszta jövedelmet, tehát közel 24 százalék tiszta jövedelmet biztosít.

Nem vállalhatunk ugyan e calculatio reális voltaért felelősséget, de az új iparág mindenesetre, úgy az erdőbirtokos, mint a gyárosra nagyon üdvösnek, áldásosnak látszik, s óhajtjuk, hogy a zernesti papirgyár a kezdeményezők fáradozását és költségét gazdagon jutalmazza.

Nemes honfi-vérrel áztatott talajon épült, ám gyarapodjék s nőjön a talajon az első hazánkban létesült e nemű iparvállalat; váljék vidékünk kulturális és vagyoni emelkedésének egyik gócpontjává, legyen kiinduló pontja hasonló vállalatoknak hazánk minden vidékén.

Kik ott küzdöttek s elvérzettek, életüket s vérüket áldozták, mert hazájukat szabaddá, boldogabbá akarták tenni, s hogy azzá lett, abban szellemi részük nekik is van; s a nagy ipartelep, mely hazánk ipari fejlődésének, vagyonosodásának, minden téren való haladásának egy jele, méltó siremléke a kétszáz év előtt a hazáért ott elveszetteknek is.

Koronázza siker minden tekintetben a zernesti új iparvállalatot!

esetleg megmaradna Maros-Vásárhelyt, a másik pedig — és ez kétségtelen — Kolozsvárt állíttatnék fel.

Ámde valószínű, vagy hogy több reménnyel legyünk, megeshetik, hogy az erdélyi részekben csupán egy Tábla fog felállíttatni. És ebben az esetben, most már reformról, tehát a meglévő állapot javításáról lévén szó, az a kérdés merül fel, hogy megmaradhat-e az erdélyi felsőbb bíróság székhelye Marosvásárhelyt?

Aligha akad egyetlen szakember is, a ki erre a kérdésre nem azzal felelne, hogy eddig is elég hátrányára volt több tekintetben az igazságszolgáltatás érdekeinek az, hogy az erdélyrészi másodfoku bíróság Marosvásárhelyt helyeztetett el.

Kolozsvár város közönsége és képviselőtestülete most megkezdte a mozgalmat arra, hogy a királyi Tábla székhelye — ha nem két Tábla állíttatnék fel a Királyhágón innen? — Kolozsvárra helyeztessék át.

Ez ügyben küldöttség fog az igazságügyminiszterhez menni és emlékiratot fog átnyújtani. A küldöttség, Albach Géza polgármester vezetése mellett már többször el akart indulni, de mindannyiszor közbejött valami váratlan akadály, mely meggátolta utazását. Most már azonban megint készülnek és úgy lehet, hogy mire a „Brassó” olvasói e sorokat látják, küldöttségünk a miniszter előtt lesz.

A felterjesztendő emlékirat hangsúlyozza, hogy egy Táblának Kolozsvárra való helyezését csakis azért indokolja, csak azért tartja szükségesnek okokkal támogatni, mert nem akarja figyelmen kívül hagyni „azt a korántsem valószínűtlen föltevést sem, hogy a szóban forgó nagy jelentőségű igazságügyi reform az ezen hazarészbeli másodfoku bíróság számát nem fogja érinteni, úgy hogy erre nézve csakis a székhely kérdése fogna felvetetni.”

És most felsorolja az emlékirat érveit, melyek dióhéjba összefoglalva, a következők:

Az a történelmi ok, mely maga után vonta, hogy az erdélyi felsőbb bíróság a multban nem Kolozsvárra helyeztetett, elavult és az ujabbi fejlődés attól az októl minden jelentőséget elvont. Mielőtt még szóba jött volna az igazságügyi reform eszméje, már is — ugymond az emlékirat — a közvélemény kebelében elementaris erővel lépett előtérbe az a meggyőződés, hogy a külön jogterületnek megfelelő erdélyi kir. Táblát Kolozsvárra, a hazarész egyetlen igazi anyagi és szellemi központjába kell át-helyezni.

Az emlékirat felhívja az igazságügyminiszter figyelmét arra, hogy alkotmányunk visszaállítása óta a törvényhozás és kormány Kolozsvárt mennyire gyámolította, még pedig azon előrelátó és bölcs politika alapján, mely Kolozsvárban a magyar szellem emporiumát akarja létesíteni az erdélyi részekben.

Egy másik érve az emlékiratnak a Tábla át-helyezésére az, hogy Kolozsvárt egyetem van. Külföldön is, felsőbb bíróságok egyetemi városokban vannak. A táblabíráknak érintkezniök kell az egyetem jogtudósaival, hogy lépést tartsanak a haladó jogtudománnyal; az egyetem pompás szakkönyvtára a bírák rendelkezésére áll.

Továbbá a t. bírák helyzetére nézve is — pénzügyi szempontokat sem hagyva figyelmen kívül — igen előnyös, ha Kolozsvárt vannak. „Köztudatu, — ugymond az emlékirat, — hogy igazságügyi tisztviselőink javadalmazása silány”; tehát fontos az, hogy a táblabíráknak gyermekeiket nem kell idegen városban neveltetniök, mert Kolozsvárt van elég tanintézet és a mi fő — egyetem.

Az emlékirat constatálja, hogy Erdélybe számos kitűnő tábla-bíró nem akart eddig jönni, mert nem Kolozsvárra jutna, hol állásának szellemi és anyagi igényeit kielégíthetné (de Maros-Vásárhelyt bizonyos nem.)

Mint igen fontos körülményt hozza fel az emlékirat Kolozsvár forgalmi és illetőleg közlekedési fekvését. A tervezett reformok szerint a szóbeliség és közvetlenség elveire alapított büntető és polgári törvénykezés fog behozatni minden foku bíróságnál, lehetőleg rövid idő alatt. Szükséges tehát, hogy a Táblák olyan városokban fekdjenek, melyek a vasúti hálózat fővonalán vannak. Ilyen város az erdélyi részekben kettő van: Kolozsvár és Brassó.

(Ez érvből, mely egyike a legfontosabbknak, az is látható, hogy arra az esetre, ha két táblát állítanának fel az erdélyi részekben, az egyiknek feltétlenül Brassóba kellene hozatnia és nem Maros-vásárhelyt meghagynia.)

Több más érv felsorolása után az emlékirat kijelenti, hogy Kolozsvár városa a kir. Tábla épületé-

nek felállítására kész 100,000 frtot adni, felszerelésére pedig 14,000 forintot.

Ime ezeket szükségesnek tartottam a „Brassó” olvasó közönségével megismertetni. Mert ezekből az is látható, hogy egy királyi Tábla székhelyéül Brassó is sokkal alkalmasabb, mint Maros-Vásárhely és mivel 66 királyi törvényszék közül 13 esik az erdélyi részekre, a felállítandó Táblák száma pedig 10 lesz is így nincs kizárva annak a lehetősége, hogy a Királyhágón inneni területre két tábla állíttassék, sőt ez igen szükséges is: arra az esetre, ha két Tábla állíttatnék fel, az egyiknek kétségkívül Kolozsvárt volna a helye, de a másikat az igazságszolgáltatás helyes és akadálytalan menete érdekében Brassóban kellene felállítani.

F.

A brassói magyar dalárda titkári jelentése az 1889-dik évről.

(Folytatás.)

Az év folyamán több pártoló tag részint bejelentvén kilépését, részint pedig tagsági kötelezettségének ismételt felhívás daczára sem tévén eleget, a választmány által töröltetett, míg mások belépési szándékukat bejelentvén, fölvetettek, úgy hogy pártoló tagjaink száma ez idő szerint 210. Szintigy váltották fel egymást néhányan a működő tagok közül is; egyik-másik elmaradt, míg ujabbi erők jelentkeztek és számlálunk jelenleg 40 férfi és 16 női működő tagot. Egyletünk tisztikara és választmánya az alapszabályok értelmében csakis a működő férfitagok közül lévén megválasztható, a következő:

I. Tisztikar:

Elnök Killyéni Endre áll. polg. isk. tan. Alelnök Józsa Mihály ág. ev. magy. hitoktató. Titkár Haydn J. Hugó r. k. főgymn. tanár. Jegyző Téglás Lajos ev. ref. kántor. Pénztáros Mally Nándor áll. keresk. akad. tanár. Ellenőr Raidl Sándor áll. főreálisk. tanár. Kótatáros Nagy Ferencz áll. isk. tanító. Gazda Vitéz Károly keresk. és iparkamarai tisztviselő. Karmester Frank Lipót képesített zene- és énektanító.

II. Választmány:

Binder Jenő áll. főreálisk. tanár. Bournáz Ernő r. k. főgymn. tanár. Breitmeyer Adolf aranyműves Farkas Gergely cipészmeister. Fejér István keresk. s. Kelemen András cipészmeister. Moringer Károly áll. végrehajtó. Spaller József r. k. főel. isk. tanító.

Egyleti vagyonunk a már jelzett ezüst serlegen és babérkoszorun kívül szaporodott a kótatárban 14 szám alatt 64 drbbal és egy — Wolfmann Dávid áll. faipari tanító ur egyleti tag által ajándékol készített hordozható hangjegytartó-ládacskaival, továbbá a tkts. Vasady József egyli. pártoló tag által ajándékozott 4 drb képpel, mely ajándékokért fogadja mindkét nevezett ur egyletünk hálás köszönetét e helyen is.

A pénztár állapotáról az előterjesztendő pénztárnoki számadás fog a t. közgyűlésnek bővebb felvilágosítást nyújtani. Hogy nem nagyon kedvező, az bizonyos, mert a szegedi orsz. dalünnepen való részvétel — bár minden egyes tag meghozta áldozatát — áldozatot kívánt az egylet pénztárától is, e mellett az egylet folyó kiadásai is fedezendőek voltak. De mi nem csüggedünk, mert a n. é. közönség részéről legközelebb-ről tapasztalt támogatás és pártoló tagjaink száma biztos záloga annak, hogy a mint helyre állott az egyensúly a kedélyek között, úgy helyre fog állani pénztárunkban is.

Az országos zenészet mozgalmaokról az egyletünknek ezen évben is járó „Zenelap”-ból nyertünk tájékozást és fentartottuk a barátságos összeköttetést úgy a helybeli német és román dal- és zeneegyletekkel, valamint számos vidéki testvéregylettel és az orsz. dalárszövetség központi választmányával, mely szövetségnek egyletünk már több év óta tagja.

Mielőtt azonban jelentésünket bezárnám, kedves kötelességet kell teljesítenem. Egyletünk igazgató választmánya 1888. márcz. 22-én, valamint az 1888. máj. 10-én tartott rendkívüli közgyűlés elhatározván azt, hogy azon egyleti működő tag, ki megszakitás nélkül 10 évet töltött el az egyletben, az egylet részéről elismerésül kis arany lanttal tüntetessék ki, a mint az az egylet 25 éves jubileuma alkalmával és a mult évi közgyűlésen néhánynyal már megtörtént, igazgató választmányunk f. év febr. 27-én tartott ülésében tagjainak számbavétele alkalmával megint talált körünkben oly férfiakat, a kik az egylet érdekeit szem előtt tartva, 10 éven át önzetlenül és kitartóan fáradtak azok előbbre vitelén s a kik ez által szintén megérdemlik a kitüntetést. S e férfiak: Bournáz Ernő ur r. k. főgymn. tanár egyletünknek több éven át volt lelkes alelnöke,

s jelenleg választmányi és rendes működő tagja; Möringer Károly ur, áll. végrehajtó, egyleti lobo-gónknak 10 éven át fáradhatatlan hordozója, választmányi és buzgó működő tagja, és Nagy Ferencz ur, áll. isk. tanító, hangjegytárunk gondos őre s egyeletünk szakavatott tagja.

Ezek azon tagok, kiket a választmány a t. közgyűlésnek a jól megérdemelt kitüntetésre ajánl, azon biztos reményben, hogy a szerény kitüntetés, melyet az egylet adhat, nem fogja őket a nyugalomra való visszavonulásra késztetni, hanem mint a kitartás és odaadó lelkesedés mintái fognak egyeletünkben a fiatalabb tagok előtt járni.

(Vége következik.)

S z i n h á z.

Szerdán, márcz. 12-én „Die Jurnalisten“ Freitag remek vigjátéka került színre, mely 36 éve daczára most is oly közvetlen, friss hatást tett a közönségre, mintha az utolsó választások behatása alatt iratott volna.

Az előadás oly kitűnő volt, a melyet vidéki közönség ritkán élvezhet, nevezetesen a mi a sima könnyű összjátékot illeti. — Az egyeseket tekintve, jobbak voltak a nők, mint a férfiak, s a férfiak közül azok, kikre kisebb szerep volt bízva, jobban játszottak, mint a főszerepek képviselői; Berla (Bolz) Rottmann (Oldendorf) nem állottak szerepük magaslatán. Lelkesedésük nem lelkesít. élczük nem gyújt; nem tudnak beszélni. Kitűnők voltak: Müller k. a. (Adelheid Ruveck) és Freytag (Schmuck), de a többiek is derekasan tették meg kötelességüket.

A közönség nemcsak mulatott, igazán élvezett is. A ház oly teli volt, mint — nem volna szabad lenni. Szép ugyan, ha annyira bizunk istenben s az igazgatót, kinek ez még szép jövedelmet is hoz, nem is akarjuk nagyon dorgálni, de a városkapitány urtól, ki szintén ott ült, már igazán szeretnők kérdeni, vajjon nem találja-e veszedelmesnek, ha minden utat, kijáratot székekkel torlaszolniak el. Vajjon hányan menekülnének ily viszonyok között tűz esetén. Tudom, hogy sokan nem szeretik, ha a falra festjük az ördögöt; de szükséges, ha az emberek a nélkül olyan nagyon meglepedeznek — róla. H.

Némi aggálylyal néztünk Gounod „Faust“-jánaq csüörtörki előadása elé. A francia mester ezen fiatalkori, de minden későbbi művét messze tulszárnyaló operája az énekesekkel szemben nem közönséges igényekkel lép fel. Azonkívül fog-e sikerülni szegényes szűk szinpadunkan ezen operát legalább némileg elfogadható inscenirozással bemutatni? Szívesen bevalljuk, hogy a Faust-előadás ez utóbbi tekintetben is jobb volt, mint a milyennek reményleni mertük volna, az opera zenei része pedig jóval felülmulta legvérmesebb várakozásunkat.

Wallner Ludovika (Gretchen), Rust (Faust) énekművészetökkel tökéletesen beváltak, sőt, dicséretökre legyen mondva, hallottunk már nagy szinpadon Faust-előadást, melynek főszereplőin ők tultettek. Mindkettőjüket a közönség igazi élvezettel hallgatta. Méltóan sorakozott melléjük, sőt a mi a játék fesztelenségét illeti, fölül is multa őket Raimond, ki jeles Mephistó volt.

A dicsérő megemlitést teljes joggal megérdemlik a mellékszerepek adói: Wolf-Seletzkyné (Siebel), Kormay (Valentin), Bruck L. (Mártha), valamint az énekkar, mely mindenkit meglepett tömör, praecis ének — Hrubecz karnagy fáradozásainak érdeme — által, különösen a két első felvonásban. A templom jelenetben azonban mi is igazat adunk Gretchennek, ki a láthatatlan karénekről azt mondja: „Dieser Gesang zerreisst mir die Seele.“ M.

N A P I H I R E K.

A király Ő felsége az E. M. K. E.-nek. Az E. M. K. E. igazgató-választmánya f. hó 12-én tartott ülésén gróf Bethlen Gábor elnök hosszas éljenzések közt jelentette, hogy a király Ő felsége immár harmad izben 100 forintot kegyeskedett az egyesület vagyonának gyarapítására magán pénztárából engedélyezni.

Mária Valéria főhercegnő szerdán este a nemzeti színházat tisztelte meg látogatásával, mely alkalommal a főhercegnő kívánságára „A hun utódok“-at adták elő. A főhercegnő nagy érdekléssel követte az előadást és a darab végeig maradt a színházban.

Kitüntetés. Ő Felsége a király f. hó 4-én Budapesten kelt legmagasabb elhatározásával Benel Arthur szolgálaton kívüli viszonyban czimzetes hon-

védőrnagy, m. kir. állanvasuti ellenőr és predeáli állomásfőnöknek a m. kir. államvasutak szolgálatában szerzett érdemei elismerésül a Ferencz-József-rend lovagkeresztjét díjmentesen adományozta.

Kinevezések. A hivatalos lap f. hó 12-iki száma a következő kinevezéseket közli: Ő felsége a király dr. Voith Gerő csik-gorbói járásbíróági albirót a székelly-udvarhelyi törvényszékhez bírót, dr. Riegel Aladár medgyesi járásbíróági albirót a vajda-hunyadi járásbíróághoz járásbíróvá, Szongott Miklós beszercezi járásbíróági aljegyzőt albirót nevezte ki.

Utolsó fillérestély. A helybeli magyar prot. jótekonv nőegylet f. hó 19-én, szerdán tartja ez évadban utolsó, de egyik legérdekesebb fillérestélyét. A házi-asszonyok ez alkalommal Folyovits Miklósné és Femminger Henrikné urnők lesznek. Az estély műsora: 1. Nyitány „Bánk-bán“-ból; előadja a sepsiszentgyörgyi első zenekar 8 kiváló tagja. — 2. „Melyiket a 9 közül?“ életkép Jókai Mórtól, színre alkalmazta E. Kovács Gyula; előadják: Fink Adolf, Téglás Lajos urak és kilencz gyermek. — 3. „Magyar Népdalok“, éneklí Rust József ur, a jelenleg Brassóban működő német szintársulat jeles tenoristája, zongorán kíséri Frank Lipót karnagy ur. 4. Szavaltat dr. Barla Gerő ur által. 5. Tilinkón játszik Remenyik Kálmán tilinkóművész ur, kit játékaiban a fentemlített zenekar fog kísélni. Ez utóbbiról megjegyezzük, hogy ez egyike környékünk legjobb zenekarainak s mely a mult év nyarán Berlinbe is meghívatott. Ugyanezen zenekar fog a műsor után következő táncmulatságon is játszani.

Röder-nővérek tegnap a Nr. 1. termében tartott hangversenyének alig volt hallgatója. Pedig ha a nagy közönség tudta volna, milyen igazi s meglepő műélvezet vár rája, alig maradt volna hely üresen. A négy leányka meglepett egy soloproductiájával, mint összjátékával mindenkit. A hegedülő Zsófia határozott tehetség. Igen szép hangvétellel, biztos technikával, bár tulságos temperamentummal játszott a Mendelsohn hegedűhangversenyének első tételét, és még nagyobb hatással s bravourral Hauser Miskának „Rhapsodie hongroise“-át. A szó szoros értelmében elragadta a közönséget a legifjabbik nővér, egy gyönyörű, alig 12, 13 éves gyermek a gordonkán kifejtett művészetével. Ilyen lágyan-erős, édes hang, erőteljes vonó kezelés, ámulatba ejtő technikai ügyesség még férfi művésznél is ritka. Már régen nem tapsoltak olyan lelkesedéssel a hangverseny teremben, mint e genialis gyermeknek, a midőn Servaisnak óriási nehéz „Souvenir de P. Petersbourg“ cz. darabját s Poppernek (kinek a leányka kedvencz tanítványa) Tarantelláját adta elő. A többi két nővér, hangszereik jellegénél fogva (viola, zongora) a háttérbe szorult. A Bethoven, de még inkább Schumann-féle Quartettben e legidősb nővér is mint igazi zenei lelkülettel, sima technikával s nemes felfogással bíró zongora művésznő mutatta be magát. A maroknyi közönség őszinte elragadtatását kifejező tapsai némileg kárpótlást nyujthattak a hangversenyzőknek az estély anyagi sikertelenségéért. M.

Rossi Marcello-nak, a Mecklenburg-Schwerini nagyherczeg udvari művészenek hangversenye — a mint értesülünk — minden bizonynyal f. hó 21-ikén fog megtartatni a „Nro 1“ szálló termében. A hangversenyen Gönczy Mór zongoraművész és a helybeli philharmoniai társaság is közre fognak működni. Ülő-helyekre mától fogva Zeidner H. könyvkereskedésében lehet előjegyezni.

Rendőri hírek. Betöréses lopás. F. hó 12-én éjjel Prentner József terménykereskedőnek a Nagy-utezában lévő lisztüzletébe eddig ismeretlen tettesek az udvar felől behatolva a kézipéztárnak 20—25 frtra menő tartalmát elvitték. A tettes az üzlethelyiségben lévő Wertheim-féle szekrény feltörését is megkísérlte, ez azonban nem sikerülvén, kárpótlásul a hazulról éppen távollevő kocsisnak egy teljes öltönyét, valamint egy kalapját lopta el. A városi rendőrség által eszközölt nyomozat kiderítette, hogy a tettes a házi viszonyokkal teljesen ismerős egyén volt, a ki még arról is tudomással kellett hogy bírjon, hogy a károsultnak a kocsis a éjszakát nem fogja otthon tölteni. — Találtatott f. hó 12-én bolgárszegben egy arany medaillon gomb, melyet igazolt tulajdonosa a városi kapitányságtól átvethet. — Özv. Craciunescu Vilhelmina helybeli fodrásznénál munkában állott Neffer Fidel segéd tegnapelőtt munkaadónője távollétében a lakásból egy arany női órát hosszú arany lánczczal, 4 arany gyűrűt, 2 arany broche-t, 2 pár arany fülbevalót, egy arany medaillont, egy arany keresztet, egy nickel-brochet, valamint 6 frtot készpénzben elcsajátított és a tett után azonnal megszökött. A rögtön megejtett nyomozások azt erde-

ményezték, hogy a tettes a város területét elhagyta és vagy Romániába, vagy pedig Budapest felé eltávozott.

Halálozás. A marosvásárhelyi ev. ref. kolégiuml előjárósága és tanári kara jelenti, hogy dr. Demeter Károly, a kolégiumnak 12 éven át lelkiismeretes és buzgó tanára, életének 38-ik évében f. hó 12-én jobblétre szenderült. Temetése tegnap délután 3 órakor volt.

Halál kutbaesés folytán. Moise Ciurea, alig 33 éves, erőteljes, művelt és közszeretben állott sohodoli lelkész, mult szombaton reggel a ház előtt lévő kutban halva találtatott. A szegény ember pénteken este nejét a szomszédban lakó anyjához kísérte, s utközben nejét előre küldé, míg ő friss vizet akarván inni, a kuthoz ment. Neje hasztalan várta anyjánál és azon hiszemben, hogy férje talán más szomszédhoz ment látogatába, 10 órakor haza ment és lefeküdt. Midőn reggel felébredt, férje még mindig nem volt honn. Alig marad ideje gondolkozni s már a cseléd remegve beszéli el, hogy a lelkész téli felöltője a kut mellett hever. Az asszony kerestette férjét az egész községben, de midőn minden keresés sikertelen volt, azon gondolatra jutott, hogy talán a kutba esett. Kimerítettte a 12 méter mélységű kutban levő 2 méternyi vizet és férjét csakugyan ott kapták. Képzeltető a szegény asszony borzasztó fájdalma, ki 3 kiskoru gyermekkel maradt. A szegény lelkész a jeges deszkán elcsuszott és ivás közben fejjela kutba bukott. A vizsgálat alkalmával kitűnt, miszerint fejét már az esés közben úgy megütötte a kut falában, hogy ez ütés az azonnali halált is előidézhette.

Irodalom.

Lampel Róbert könyvkereskedésének kiadásában „Nevezetesebb bűnesetek“ czim alatt egy vállalat indult meg, melynek szerkesztője Kosutány Géza budapesti kir. törv. bíró.

Az első kötet Erny György budapesti bankár meggyilkoltatására vonatkozó vizsgálatot tárgyalja, változtatás nélkül, mondhatni szóról-szóra, ugy a mint az a budapesti kir. törvényszék levéltárában őriztetik. A munka 10 fejezetre van osztva az események fejleménye szerint s a szerkesztő azt egy előszóval látta el, melyből kiemeljük a következő részt:

„E mű nem szoros értelemben vett irodalmi vállalkozás, már csak azért sem, mert az ugynevezett „Stilus curialis“ nálunk a gyakorlatban még nem emelkedett irodalmi színvonalra; azonban mégis regény, de abból a nemből, melynek szerzője a közélet.“

E munkában nemcsak a bíró, ügyvéd, a rendőr, de a társadalom minden tagja oly anyagot nyer, mely egy tapasztalattal gazdagabb és óvatosabbá teszi, s az olvasó tanakodó kritikáját felébreszti, melyből levonhatja mindenki a tudnivalót és a társadalmi állásnak megfelelő tanúságot. Ajánljuk e munkát olvasóink figyelmébe. Ára 1 frt.

Közgazdaság.

Posztókiállítás a tanácsház termében.

Városi atyáink néha komoly, néha szenvedélyes tárgyalásainak színhelye, tegnap óta egy érdekes kis iparkiallításnak szolgál rövid időre otthonul. Scherg V. és Társa helybeli jónévű posztógyárosaink ugyanis megvalósították azon nagyon is életrevaló gondolatot, hogy könnyen hozzáférhetően kiállítsák az ez évi tavaszi és nyári idényre előkészített szöveteket.

A látogatót a kiállított kitűnő szövetek nagy mennyisége és változatossága lepi meg első sorban kellemesen. Ámbár a gyár sokoldalú munkaképessége köztudomásu dolog, a kiállítás láttára mégis elbámulunk a sok mindenfélén, mit előállítani képes.

A néző figyelmét leginkább a szakfonálból s a fésűsfonálból készült legujabb divatszövetek kötik le.

Nagyon helyénvalónak találjuk, hogy a czég a régi jó brassói szöveteket és a flanelleket is kiállította; hisz épen ezen czikkak voltak azok, melyek mai virágzó szövőiparunknak kiinduló pontját képezték.

Annál inkább helyeselendő ez, mert a szövőipar ezen egyszerű gyártmányainak, a komplikált, mintázott divatczikkakkal való összehasonlításánál tűnik szembe leginkább a nagy haladás, melyet szövőiparunk az utolsó néhány év alatt tett.

Midőn Scherg Vilmos és társa czégét e nagy haladását igazoló kiállítása alkalmából, mely teljes sikert jelent, legmelegebben üdvözljük, azon reményünknek s óhajunknak adunk egyuttal kifejezést, hogy a kiállítók fáradságát a látogatók tömeges megjelenése fogja meghálálni, mi egyuttal bizonyára a helybeli fogyasztó közönség nagy részét megnyerné végelesen a helyi ipar e termékei számára. Mert nem elég ám csak elméletileg örövendeni helyi iparunk fejlődésének; ha a fejlődést igazán szívünkön hordozzuk, ugy mindegyikünket azon kötelesség is terhel, hogy az ipart — általunk használható termékeinek fogyasztása által — tőlünk telhetőleg támogassuk is.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár ismét igen népes volt, az idő is kedvezett. Ugy a kereslet, mint a hozatal nagy volt.

A gabonapiacra az árak következőképp alakultak: Buza 6—6.20 frt, rozs 4—4.80 frt, zab 2.10 frt, árpa 5.00 frt, kukorica 3.40 frt, lencse 5—6 frt, paszuly 5 frt, asszuszilva 6.50—7 frt, borsó 5.20 forint.

A baromfi-vásár árai a következőképp voltak: Csirke páronként 80 kr, liba darabja 1.50 frt, réce páronként 1.10 frt, pulyka darabja 4 frt, malacz 2.50 frt. Tojás 12 db. 20 kr.

A húsarak a lefolyt héten következőképp alakul-

tak: Sertéshus 44 kr, marhahus 32 kr, borjúhús 40—44 kr, zsir 62 kr, faggyu 22 kr, olvasztott faggyu 36 kr.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor; b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor
Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor. q) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeálról

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. márczius hó 13-én.

Román papírpénz à 20 frank	9.31	vétel 9.34	eladás
" ezüstpénz à 20 "	9.26	" 9.30	"
Napoleon d'or (aranypénz)	9.41	" 9.44	"
Török lira	10.62	" 10.65	"
Arany	5.52	" 5.55	"
Orosz papírrubel	128.—	" 129.—	"

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton.)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walthér Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMÉNYEK.

Csak 2 krajczár

egy levelezőlapért elégséges, egy valódi brünni posztószövetekből összeállított dus tartalmu mintagyűjteménynek birtokába juthatni, melyet a legolcsóbbnak elismert posztó gyári raktár

Pirák és Társa

(41) 4—12 **Brünnben**

kivánatra mindenkinek bérmentve megküld.

Legnagyobb raktár mindennemű posztóáruból, a legolcsóbbtól a legfinomabb minőségig, bámulatos olcsó árakon. Egy elegáns, teljes tavaszi vagy nyári férföltönyre elégséges egy szelvény 3.10 méter vagy 4 bécsi rőf hosszúságban, s egy szelvény ára

4.60 frt. jó juhgyapjuból,
7.40 " jobb "
9.90 " finomabb "
11.80 " legfinomabb "

Felöltő-szövetek méterenkint 2.50 frttól feljebb; továbbá előírás szerinti posztónemek cs. kir. hivatalnok-egyenruhának, veteránok, tornászok, tűzoltók vagy bármely testületek számára. Legjobb minőség, a legolcsóbb gyári árakon.

Szétküldés utánvétellel. 10 frton felüli küldemények bérmentve. — Levelezés minden nyelven.

Sz. 1309.—1890.

Pályázati hirdetmény.

Brassó megye hétfalusi járás községei részére összesen 8 erdőőri állomás szerveztetett, melyeknek betölthetése végett ezennel pályázat hirdettetik, és pedig:

1. Hosszufalu község részére két erdőőri állomás egyenként 300 frt összes járandósággal.

2. Csernátfalu község részére egy erdőőri állomás 300 frt összes járandósággal.

3. Türkös község részére egy erdőőri állomás 300 frt összes járandósággal.

4. Bácsfalva község részére egy erdőőri állomás 300 frt összes járandósággal.

5. Tatrang község részére egy erdőőri állomás 300 frt összes járandósággal.

6. Zajzon község részére egy

erdőőri állomás 300 frt összes járandósággal.

7. Pürkerecz község részére egy erdőőri állomás 300 frt összes járandósággal.

Felhívtnak mind azok, kik ezen állomások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy az 1879. évi erdő-törvény 38 §-ában előirt kellékekkel felszerelt folyamodványokat 1890 év április hó 15-éig alólirhoz annyival bizonyosabban adják be, mivel elkészen érkezett folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

Hosszufalu, 1890. márczius 11-én.

(90) 2—3 **Henter Gábor,**
főszolgabíró.

A legjobb

Brünni szöveteket

szállítja eredeti gyári árakon a
SIEGEL-IMHOF
finomposztó-gyár Brünnben.

Egy elegáns

tavaszi vagy nyári férföltönyre
elég egy szelvény 3.10 méteres, azaz
4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

• 4.80 frt. közönséges •
• 7.15 frt. finom •
• 10.50 frt. finomabb •
• 12.40 frt. legfinomabb •

valódi juhgyapjuból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selyemmel átszőtt kamgarnok, felöltőkre való szövetek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyöknök, előírás szerinti posztók hivatalnokok számára, mosható czérnaszövetek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövetek, stb. stb.

Jó áruért s pontos szállítáért kezeség vállalatik. (51) 8—40

Minták ingyen s bérmentve.

Az kétségtelen, hogy gyakran egészen egyszerű, könnyen beszerezhető háztáji megkezelés gyors gyógyulást szerzett. „A Betegbarát” című kis íratban még bizonyítékokat is találunk arra nézve, hogy még hosszabb, reménytelennek nevezett esetekben is, gyógyulás állott be. Minden betegnek el kellene olvasni azon könyvet; Richter kiadóintézete Lipcsében ingyen megküldi.

Dr. GUST fogorvos

rendel naponként 9—12 és 2—5 óráig (25) 5—*

Brassó, Almaszer 93. sz.

Foghuzás narcose alkalmazásával vagy a nélkül. Fogtömések cementtel, ezüsttel és arannyal. Műfogak.

Kiállítás!!

Hogy a közeledő tavaszi idénnyel a nagyérdemű közönségnek gyártmányainkat bemutathassuk és egyidejűleg tisztelt vevőinknek a választást megkönnyíthessük, elhatároztuk a városi tanácsházban

**tavaszi és nyári szövetekből,
kiállítást rendezni.**

E kiállítás felőleli gyártmányaink minden nemét, és pedig:

Kabát- és nadrágszöveteket Cheviot és kötött áruból;
Paletot-felöltőszöveteket fénypréselt posztóból s Meltonból
Női esőköpeny-szöveteket;
Kamgarn-szöveteket legfinomabb minőségben;
Uri plaideket;
Különböző posztókat;
Futószőnyeget.

Azon törekvéstől vezettetve, hogy gyapjúárunk gyártásában a lehető legjobbat állítsunk elő, támogatva gyárunk kitűnő s a technika legújabb követelményeinek megfelelő berendezése által, azon kedvező helyzetben vagyunk, magasabb igényeknek is megfelelhethet, a mit kiállításunk minden elfogulatlan látogatója bizonyára csak megerősíthetni fog.

Még megjegyezni bátorkodunk, hogy minden kiállított és raktárunkon lévő árunk **tiszta juhgyapjuból** vannak előállítva és **kizárólag saját gyártmányaink**, a miért minden kezeséget elvállalunk s miről gyárunk meglátogatása által bárki is meggyőződhetik.

A kiállítás folyó márczius hó 14-étől 17-éig délelőtt 9—12, délután 2—5 óráig lesz nyitva **szabad bemenet** mellett s annak minél tömegesebb látogatására a nagyérdemű közönséget mély tisztelettel hívjuk meg.

Brassó, 1890. márczius hó 12-én.

Scherg Vilmos és Társa.

Répatermelők figyelmébe!

Gyár:
Mosonban.

KÜHNE E.

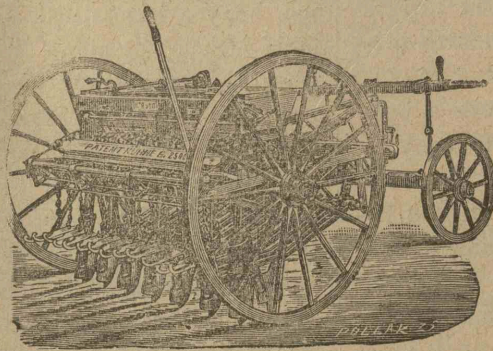
Főraktár:
Budapesten.

(Alakult 1856.) **gazdasági gépgyára VI. váci-körút 21.**

ajánlja egy és kétvasúekéit, Lancke-féle hirneves rét- és szántóföld boronáit, Turcsányi-féle szab. kéregtörőt.

„HUNGARIA-DRILL“

a legjobbnak elismert sorvető gépeit. (58) 5—6

Répatermelők számára
könnyű, olesó sorvetőgépeit, kettős jó repavetőgépeit (különlegesség), ugyszintén mindennemű kapáló és mivelő-eszközeit.

Brassó, nyomtatott ALEXI könyvnyomdájában.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.